

Hymne Til Havet

In Vain

Sammen seilte vi ut
Våre fartøy var losset til randen
Salmer ble sunget i natten
Ankeret hevet fra sanden
Kursen var satt
Det knaket godt i skipenes skott
Vevre never grep årene fatt

Havets ulmende klang
Kranset i evig slummer
Sjeler som synger sin klagesang
Midt i den mørke natt
Vi rider over dønningene
Det koker i gryende bølger
Og stormen ere naere

På brygga i havnen stod drengen igjen
Og vinket adjø til de som før
Skipet forsvant i horisonten
I morgengryets glødende sol

I generasjoner
Har det vaert ved havets klageport
De laerte sin sorg å glemme
De laerte sin sorg å glemme
Enker av havet

Havets ulmende klang
Kranset i evig slummer
Sjeler som synger sin klagesang
Midt i den mørke natt
Vi rider over dønningene
Synger de sin klagesang